

μνημα περί τοῦ βίου καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου τῆς Ἀσίας, ἐπισκόπου μονοφυσίτου τῆς Ἐφέσου κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τοῦ ἔκτου αἰῶνος, συγγραφῆς πολλῶν βιβλίων ἐπὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας τῆς εποχῆς αὐτοῦ.

Ὁ κ. Heuzey ἀνακοινῶται τῇ Ἀκαδημίᾳ πραγματεῖαν δι' ἧς παραβάλλει τὰ γλύμματα χρυσοῦ δακτυλίου, οὗ πρὸ πολλοῦ ἀνακαλυφθέντος ἐν Μυκῆναις, πρὸς 2 εὑρηγὰς ἐπὶ ἀναγλύφου τοῦ Λούβρου, ἅτινα ἀνήκουσι τοῖς λεγομένοις τῶν Χεταίων ἢ Χιτιτῶν. Τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο προέρχεται ἐκ Καρπὸς ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ Ἀνω Εὐδράτου Ἐκτυποῦνται. Δύο στίχοι ἰδιογραφικῶν χαρακτῆρων ἐν ἀναγλύφῳ, προσομοίων τῷ συνήθει τύπῳ γραφῆς, ὅστις φέρεται ἐν τοῖς ταιούτοις μνημείοις. Πολλὰ λεπτομέρειαι συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς κατὰ τὴν ἀσσυριακὴν τέχνην τοῦ ἐνάτου αἰῶνος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ.

Συνεδρία τῇ 5)17 ὁκτωβρίου.

Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ ταύτῃ τῶν Παρισίων πρὸς τὰς ἄλλας ἀνακοινώσασιν ὁ κ. Tisserand παρέχει λεπτομερείας τινὰς περὶ τοῦ ἑναγχοῦ ἀνακαλυφθέντος δορυφόρου τοῦ Διὸς. Τῇ 25/6 Σεπτεμβρίου παρελθόντος ὁ κ. Bernard, ἀστρονόμος τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Lick ἐν Καλλιφόρνιᾳ ἡγγεῖλε τὴν ἀνακάλυψιν, ἀνακάλυψιν ἀξιοθαύμαστον, καθότι ἀπὸ τοῦ Γαλιλαίου οἱ ἀστρονόμοι πάντες ἐξήτασαν τὸν Δία καὶ τοὺς δορυφόρους αὐτοῦ. Ἐκαστος δ' αὐτῶν ἐβούλετο ἰδεῖν τὸ νέον ἀγγελθέντα δορυφόρον, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν ἀπέθνησκον μάταιαι· τούτου δ' ἐνεκά τινες συνέλαβον τὴν ιδέαν ὅτι κατὰ λάθος ἐποιήσατο ὁ ἀμερικανὸς ἀστρονόμος. Δὲν ἐλησμονήθη τὸ συμβῆναι τῷ Ἑρσχαίλῳ διὰ τὸν Οὐρανὸν ὅστις ἀπέδωκεν ἐξ δορυφόρου τῷ ρηθέντι πλανήτῃ, μὴ ἔχοντι ἢ δύο, τετράκις πλανηθῆς ὑπὸ ἀστερίσκων. Ἐξηνέχθησαν καὶ ἄλλαι τινὲς ἀμφιβολίαι, ἀλλ' αἱ νέαι λεπτομέρειαι περὶ τῶν πρατηρήσεων τοῦ Βερνάρδου οὐδεμίαν καταλείπουσιν ἀμφιβολίαν. Ὁ δορυφόρος, ὃν ἀνεκάλυψεν οὗτος ἐστὶν μικρότερος καὶ τῶν μικροτάτων γνωστῶν δορυφόρων τοῦ Διὸς. Ὁ κ. Βερνάρδος ἐποιήσατο τὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ ἐπὶ πέντε ἡμέρας κατὰ συνέχειαν τῇ βοηθείᾳ τοῦ τηλεσκοπίου τοῦ ἀστεροσκοπείου τοῦ Lick, τουτέστι τοῦ μεγίστου τηλεσκοπίου τοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Tisserand ἀνακοινῶται ὡσαύτως ὅτι πρώτης τάξεως κομήτης ἀνεκαλύφθη διὰ τῆς μελέτης τῶν φωτογραφικῶν ἀντιτύπων. Ἀναμφιδόλως τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην ἐπακολούθησεν πολλὰ ἄλλα, εἰς κρίνωμεν ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν μικρῶν πλανητῶν, οὓς ἡ φωτογραφία συνετέλεσε ν' ἀνακαλυφθῶσιν ἀπὸ τίνος.

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΤΗΣ ΑΡΤΙ ΑΠΟΤΕΦΡΩΘΕΙΣΗΣ

ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑΔΟΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ,

Γνωστόν, ἐξ ὧν ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς ἐφημερίδιν, ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐπυρπολήθη ἡ περικαλλὴς καὶ ἱστορικὴ μονὴ τῆς Μαχαιράδος ἐν Κύπρῳ καὶ ὅτι εἰκόνας τινὲς ἱστορικαὶ καὶ ἡ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς ταύτης ἐνδείχεν ἱκανὰ χειρόγραφα. Περί τινων δὲ τούτων ἐπέσταλθον ἡμῖν τὰ παρατιθεμένα ὧδε, ἅπερ παρέχουσι πληροφορίας περὶ τοῦ εἶδους αὐτῶν.

Ἰδοὺ αὐτὰ·

Ἐξετάσαντες ἐπὶ πολὺν χρόνον κατὰ τὴν ἐν Κύπρῳ πολυετῇ διαμονῇ ἡμῶν τὰς ἐν αὐτῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἐξακριβώσαντες καλῶς τε καὶ ἐπισταμένως τὰ ἐν αὐτῇ χειρόγραφα ἐρρόμεθα ἀναγράψαι καὶ ἀποσπάσματα τινὰ ἀπορῶντα εἰς σπουδαῖα χειρόγραφα τῆς ἐν Κύπρῳ Ἱερᾷ Μονῇ Μαχαιράδος.

Α'. Εὐαγγέλιον. — Συγκείμενον ἐκ φύλλων 300 περίπου, περιλαμβάνει τοὺς τέσσαρας Εὐαγγελιστάς, ἦτοι τὰ καθ' ἑκάστην τοῦ ἐνίκου

τοῦ τὴν περίοδον ἀναγινωσκόμενα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Εὐαγγέλια. Τὸ τεῦχος ἐστὶν ἐν φύλλῳ, μεγάλοις ἀγκυλωτοῖς γράμμασι γεγραμμένον περὶ τὴν Θ'. πιθωνώτατα ἑκατονταετηρίδα, φέρον καὶ σημεῖα τῆς ἀρχαίας μουσικῆς, διὰ κινναβάρους σσημασμένα, ἔχον τὰς τῶν Εὐαγγελίων ἀρχὰς χρυσογραφεῖς, τὰ δ' ἀρκτικά στοιχεῖα χρυσοῦ καὶ ποικίλοις χρώμασι κεκοσμημένα.

Β'. Ἰώδ. — Τεῦχος, τὸ ἀρχαιότερον καὶ λαμπρότερον ὧν κέκτηται ἡ βιβλιοθήκη αὕτη χειρογράφων, ἀριστοῦργημα ὄντως καλλιγραφίας. Τοῦτο φαίνεται ἱερότολοι χεῖρες ἡρωτηρίασαν πολλαχῶς. Ἐργάση ἴσως ἀρχομένης τῆς Η'. ἑκατονταετηρίδος. Περιέχει δὲ νῦν τὸ τεῦχος φύλλα 252 σὺν τῷ ἐξωφύλλῳ τοῦ τεύχους ἐν φύλλῳ σχήματι. Ἔστι δὲ ὅχι ἀπλῶς τὸ τοῦ μακαρίου Ἰώδ βιβλίον καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἡ εἰς αὐτὸ σειρὰ τῶν ἀρχαίων ὑπομνηματιστῶν. Καὶ τὸ μὲν κείμενον κατὰ μέσον γέγραπται τοῦ φύλλου στρογγύλοις γράμμασι· περὶ δὲ ἐπὶ τῆς ὥας ἡ Ἑρμηνεία, μικροτέροις κεφαλαίοις γράμμασι τοῖς λεγομένοις ἀγκυλωτοῖς (unciales). Πολλαχῶς δὲ τοῦ κειμένου φέρονται καὶ τὰ κριτικά σημεῖα, οἷον ὁ περιεστειγμένος ὁ θελὸς καὶ ὁ ἀστερίσκος. Κεκόσμηται δὲ καὶ πολλαῖς εἰκόσιν οὐκ ἐξειργασμέναις καλλιτεχνικῶς, τὰς τῆς βίβλου ὑποθέσεις ἀπεικονίζουσαις.

Γ'. Νικηφόρου Χούμνου. — Τεῦχος ἐν σχήματι τετάρτου μεγάλου, γεγραμμένον κάλλιστα καὶ ἐπιμελεστάτα κατὰ τὴν ΙΔ'. ἑκατονταετηρίδα· σύγκεινται δ' ἐκ φύλλων 385, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει ἐστὶν ἑλλίπες. Ἐνεῖσι δ' ἐν αὐτῷ τὰδε:

α') Περὶ κόσμου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν φύσεως· β') Περὶ τῶν πρώτων καὶ ἀπλῶν σωμάτων, ὅπως χρὴ νοεῖν ἐφ' ἑκάστου κτλ.· γ') Ὅτι τῆς γῆς ἐν μέσῳ τοῦ παντὸς ἐστῶσης. ταύτης κατωτέρω ἐστὶν οὐδέν, ἄνω τοῦ λοιποῦ παντὸς ὄντος. δ') Ὅτι μήτε ἡ ὕλη πρὸ τῶν σωμάτων, μήτε τὰ ἦδη χωρὶς, ἀλλ' ὁμοῦ. ε') Ἀντιθετικὸς πρὸς Πλωτίνον, περὶ ψυχῆς.

Νικηφόρος Χοῦμνος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἡκμαζεν ἐπὶ Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἦν, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Ι. Καντακουζηνόν, σοφὸς ἀνὴρ καὶ θαυμαστὸς ἐν φρονήσει, πολλῆς τε ἀπολαύων πρὸς βασιλείας εὐνοίας τε καὶ τιμῆς· δι' ἣν καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Εἰρήνην τῷ υἱῷ αὐτοῦ, τῷ δεσπότη Ἰωάννῃ, πρὸς γάμου κοινωνίαν ἡγάγεν ὁ βασιλεὺς¹.

Δ'. Ηουλίου Πρεσβυτέρου. — Τεῦχος ἑλλίπες, ἐν φύλλῳ μεγάλῳ, συγκείμενον ἐκ φύλλων 256, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν Θ'. τελευτῶσαν ἢ τὴν Ι'. ἀρχομένην ἑκατονταετηρίδα ὑπ' ἀπαιδέτου ἀντιγραφῆς. Τὰ περιεχόμενα δ' αὐτοῦ εἰσι τὰδε:

α') Συναγωγὴ ἀποριῶν καὶ ἐπιλύσεων, ἐκλεγείσα ἐν ἐπιτόμῳ ἐκ τῆς Εὐαγγελικῆς Συμφωνίας τοῦ ἁγίου Ἡουλίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων (ἐν κεφαλαίοις Ε'.) β') Τοῦ ἁγίου Βασίλειου ἐκ τῶν κατὰ Εὐνοίου περὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος. γ') Τοῦ ἁγίου Κορίλλου Ἀλεξανδρείας ἐκ τῶν πρὸς Ἑρμείαν περὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος. δ') Ἰουστίνου Φιλοσόφου καὶ Μάρτυρος ἐκ τῆς Ὁρθῆς Πίστεως· ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἕτερα διάφορα, ἅπερ παραλείπομεν.

Ε'. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. — Τεῦχος ἐν φύλλῳ ἑλλίπες τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος, περιέχον φύλλα 388, γεγραμμένον δὲ περὶ τὴν ΙΒ' ἑκατονταετηρίδα. Περιλαμβάνει τὴν εἰς τὰς πράξεις Ἑρμηνείαν ἐν Ὁμιλίαις Ν', ὧν λείπει τὸ πλεῖστον τῆς Α'. καὶ αἱ τελευταῖαι δύο.

ΣΤ'. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. — Τεῦχος ἐν φύλλῳ ἐπὶ λαμπρᾷ περγαμινῇς κεκαλλιγραφημένον ὑπ' ἀνδρὸς λογίου. Αἱ ἐπιγραφαὶ πάντων τῶν Λόγων, ὥσπερ δὴ καὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν περιόδων οἱ κεφαλαῖοι ἀρκτικοὶ χαρακτῆρες εἰσὶ χρυσογραφεῖς, ἐξειργασμένοι δεξιότατα. Ἔστι δὲ γεγραμμένον, καθὰ τεκμαιρόμεθα, περὶ τὴν Ι'. ἑκατονταετηρίδα, καὶ σύγκειται ἐκ φύλλων 346. Ἐν τῷ προτεταγμένῳ δὲ πίνακι τῶν περιεχομένων ἐκτίθησιν ὁ ἀντιγραφὴς ἐξήγησιν τῶν ἐπὶ τῆς ὥας φερομένων κριτικῶν σημείων. Οὗτοι δὲ οἱ Λόγοι τοῦ Θεοῦ Πατρὸς εὑρήνται ἐν αὐτῷ· α') Εἰς τὸ Πάσχα καὶ εἰς τὴν βραδύτητα· β') Ἀπολογητικὸς τῆς εἰς Πόντον φυγῆς ἔνεκεν καὶ αἰθῆς ἐπανόδου ἔκειθεν μετὰ τὴν τοῦ

1) Ἱστορ. Α', εἰδ., σελ. 67 Βο.η — Πρβλ. καὶ Νικηφ. Γρηγορ. Ζ', ζ, σελ. 147. Paris, καὶ Γ. Παχυμ. Δ', ζ, σελ. 198 Bon.

πρεσβυτέρου χειροτονίαν, ἐν ᾗ τῆς Ἰησούνος ἐπάγγελμα, καὶ ὁποῖον εἶναι δεῖ τὸν ἐπίσκοπον γ' ὅς τοὺς καλέσαντας ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ μὴ ἀπαντήσαντας μετὰ τὸν δεύτερον ἐν τῷ Πάσχα· δ') Εἰς Καيسάριον τὸν ἀδελφὸν ἐπιτάφιος· Εἰς τὴν βελφὴν αὐτοῦ Γοργονίαν ἐπιτάφιος· ε') Εἰρηνικὸς πρῶτος τῇ ὥσει τῶν μοναζόντων· ζ') Εἰρηνικὸς Β', εἰς τὴν σύμβασιν μετὰ τὰς στάσιν ἐποιήσαμεθα οἱ ὁμόδοχοι· η') Ἀπολογητικὸς εἰς τὸν πατῆρα Γρηγόριον συμπρόντος αὐτῷ Βασιλείου, ἡνίκα ἐπίσκοπος χειροτονήσας τῶν Σασίων· θ') Ἀπολογητικὸς εἰς τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆς φυγῆς· ι') Εἰς Γρηγόριον τὸν ἀδελφὸν Βασιλείου ἐπισκοπὴν μετὰ τὴν χειροτονίαν· ια') Εἰς ἑαυτὸν καὶ τὸν γέροντα· ιβ') Εἰς τὰς σιπῶντας διὰ τὴν πληγὴν τῆς χαλᾶς· ιγ') Ἐπιτάφιος εἰς πατέρα αὐτοῦ Βασιλείου· ιδ') Εἰς τοὺς λόγους καὶ εἰς τὸν ἑαυτοῦ· ιε') Πρὸς τοὺς πολιτευομένους ἀγαπῶντας καὶ τὸν ἀρχοντα ὀργίζον· ις') Εἰς Βασιλεῖον ἐπιτάφιος· ιζ') Περὶ πτωχοτροφίας· ιη') Ἀνάσσει ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας, λεγθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει· θ') Εἰς Κυπριανὸν λεγθεὶς ὁμοίως· κ') Εἰς τοὺς Μακκαβαίους, λεγθεὶς ὁμοίως· κα') Εἰς Ἡρώνα τὸν φιλόσοφον ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπαναστὰ, λεγθεὶς ὁμοίως· κβ') Πρὸς τὸν κατάπλουον εἰς τοὺς ἀπ' Αἰγύπτου ἐκστράτας, λεγθεὶς ὁμοίως· κγ') Περὶ δόγματος καὶ καταστάσεως πικρῶν σχεδισθεὶς, λεγθεὶς ὁμοίως· κδ') Πρὸς Εὐνομιανὸς πρᾶξι, ἡ ὅτι παντὸς περὶ Θεοῦ διαλεγέσθαι ἢ πάντοτε, λεγθεὶς ὁμοίως· Περὶ Θεολόγου, λεγθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν ἀποσπάσματι συμπληροῦσι περὶ τινων χειρογράφων, ἀποκειμένων ἐν τῇ βιβλίῳ τῇ ἐν Κύρῳ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Μαχαριάδος.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

ΑΙ ΠΛΗΓΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος προη. ἀριθμ.).

Ὁδυνηρὰ ἀφ' ἡγήσεως τῶν ἐπιδημιῶν.

Τῷ 1664 φοβερὰ πανώλης ἐν Λονδίῳ περιγεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Δεσφ. ἀπέθανον 68,596. Ἰσάριθμοι περὶ πόλεως κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τῷ 1699 φοβερά καταστροφὴ ἐρίου πυρετοῦ ἐν Φιλαδελφείᾳ· θάνατοι 1700.

Τῷ 1720 ἡ πανώλης μετεβίβασθ' Ἀνατλῆς εἰς Μασσαλίαν· ἐν τὸς ἐπτὰ ἐβδομάδων 60.000 θάνατοι.

Τῷ 1732 τὴν Κούβαν ἐλυμαίνετο κίτρινος πυρετός.

Τῷ 1739 ὁ λευκὸς πληθυσμὸς ἐξῆλθ' ἐν Ἰαμαϊκῇ ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ.

Τῷ 1745 γενικὸς κίτρινος πυρετὸς ἐκ τὰς δυτικὰς Ἰνδίας· θάνατοι κατὰ χιλιάδας.

Αἱ δωδεκαετῆς ἐπιδημίαι τοῦ 1758, 781 ἐσημειώθησαν ὑπὸ διαφόρων ἱατρικῶν συγγραφέων.

Τῷ 1762 φοβερά καταστροφὴ ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ ἐν Φιλαδελφείᾳ.

Τῷ 1773 τρομερὸς λοιμὸς ἐν εἴδει καὶ ἐν Περσίᾳ· ἐν Βασόρᾳ ἀπέθανον 80,000.

Τῷ 1774 φοβερά ἐπίσκηψεν τῆς ἐκτὸς Ἰνδίας· ἑκατομμύρια ἀπέθανον.

Τῷ 1778 ἐγένοντο 170,000 θάνατοι ἐν Κων/πόλει ἐντὸς 18 ἐβδομάδων.

Τῷ 1781 ὕγιειν ἐπιπτον κατὰ δωδεκάχροι· ἑκατομμύρια ἀπέθανον ἐν Ἰνδία.

Τῷ 1792 ἡ Νέα Ὀρκνη κατεστράφη ὑπὸ τοῦ κιτρίνου πυρετοῦ. Λιτανεῖαι ἐτελοῦντο πανταχοῦ πρὸς ἐξιλέωσιν τοῦ θανάτου.

Τῷ 1792 μεγάλη πανώλης ἐν Αἰγύπτῳ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπέθανον 800,000 προσώπων.

Τῷ 1796 δερματικὴ ἐπιδημία ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Σικελίᾳ· πολλὰ αὐτοκτονία συνεπεία τῆς τάλαιπωρίας.

Τῷ 1789 πανώλης καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν καὶ Ἀφρικήν· ἐν Φεβ. ἐγένοντο 247,000 θάνατοι.

Τῷ 1800 ἡ πανώλης ἐνέσκηψεν ἐν Μαρόκῳ· ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀπέθανον 1968.

Τῷ 1802 τὸν πληθυσμὸν τῆς Φιλαδελφείας κατέστρεψε κίτρινος πυρετός.

Τῷ 1803 ὁλεθρὸς κίτρινος πυρετὸς μετεδόθη εἰς Ἰσπανίαν ἐκ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν.

Τῷ 1804 ἡ εὐλογία ἐγενικεύθη ἐν τῇ κεντρικῇ Ἀφρικῇ, μεταδοθεῖσα ὑπὸ ἐμπορευομένων. Τὸ αὐτὸ ἔτος κολλητικὸν νόσημα ἠρῆμωσε τὴν Ἰσπανίαν καὶ ἐξηφάνισε τὸν πληθυσμὸν τῆς Γιβραλτάρης. Τὸ αὐτὸ ἔτος κίτρινος πυρετὸς ἐδεκάτισε τὴν φρουρὰν τῆς Γιβραλτάρης.

Τῷ 1812 ἀπέθανον ἐν Κων/πόλει ἐντὸς 13 ἐβδομάδων 144,000 προσώπων ἐκ Χολέρας.

Τῷ 1815 ὁ Μαυρίτιος ἀπώλεσε τὸ 1/1 τοῦ πληθυσμοῦ ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ.

Τῷ 1817 Ἰνδικὴ χολέρα ἐπλήρωσε τὰς λεωφόρους ἐκ σωμάτων τῶν φευγόντων.

Τῷ 1817 ἡ ἐν Βεγγάλῃ ἐπιδημία ἀσιατικῆς χολέρας ἐξηπλώθη ἐν Ἰνδία.

Τῷ 1817 φοβερά χολέρα ἐπέσκηψεν ἐν Βασόρᾳ· ἐντὸς δεκαπενθημέρου 8,000 θανάτων.

Τῷ 1817 χολέρα ἐν Καλκούττῃ· ἀπέθανον 70,000 προσκυνητῶν.

Τῷ 1849 τὰ Γάδαιρα ἐλυμαίνετο κίτρινος πυρετός.

Τῷ 1828 ἐλυμαίνετο τὴν Γιβραλτάρην ἡ ἐπιδημία τοῦ μέλανος ἐμέτου ὡς καὶ ὁ κίτρινος πυρετός.

Τῷ 1828 ἐν Ρωσίᾳ ἀπέθανον μόνον τὸ θέρος 300,000 ἐκ χολέρας.

Τῷ 1830 χολέρα ἐξηφάνισεν ἐν Ρωσίᾳ τὸν πληθυσμὸν ὁλοκληρῶν κυβερνησιῶν· τὸ αὐτὸ ἔτος χολέρα ἐπεκράτει κατὰ τὴν πολωνικὴν ἐπαναστάσιν· ἀμφότεροι οἱ ἐμπόλεμοι στρατοὶ σχεδὸν ἐξηφανίσθησαν.

Τῷ 1831 χολέρα ἐν Γερμανίᾳ προκάλεσε τὸν θάνατον 900,000 ψυχῶν. Ἡ κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος πρώτη ἐν Εὐρώπῃ ἐπιδημία τῆς χολέρας διήρκεσεν ἐπὶ ἐπτὰ ἔτη.

Τῷ 1832 ἐγένετο ὁ πρῶτος ἐκ χολέρας θάνατος ἐν Κιουβέκ τῆς Ἀμερικῆς. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἡ νόσος ἐπέεταθη καὶ εἰς Νέαν Ὀρκνη καὶ ἀλλαχοῦ ἡ Σκωτία δὲ καὶ ἡ Ἰρλανδία φοβερὸν ὑπέστησεν ὀλεθρον.

Τῷ 1832 φοβερά ἐκ χολέρας καταστροφὴ ἐν Εὐρώπῃ· ἐν Παρισίοις ἐγένοντο 18.000 θάνατοι· τὸ αὐτὸ ἔτος ἐν Νέᾳ Ὀρλεάνῃ 6,000 θάνατοι ἐκ χολέρας.

Ἡ τῷ 1847 ἐνσκήψασα τὸ δεύτερον ἐν Εὐρώπῃ χολερικὴ ἐπιδημία διήρκεσεν ἐπτακαίδεκα ἔτη.

Τῷ 1847 κίτρινος πυρετὸς ἐν Νέᾳ Ἀυρηλία ἐξηφάνισε 2350 ψυχὰς· 30,000 κρούσματα.

Τῷ 1848 ἀπέθανον ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ χολέρας ἐντὸς ἑξαμήνου 52,293.

Τῷ 1849 ἀπέθανον ἐν Λονδίῳ μόνον 13,161, ἐν ὅλῃ δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ 121,000. Καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ μεγάλην ἐποίησαντο θραῦσιν παρὰ τῷ στρατῷ κατὰ τὴν ἐπαναστάσιν.

Τῷ 1853 ἡ Νέα Ἀυρηλία προσεβλήθη ὑπὸ κιτρίνου πυρετοῦ· 7848 θάνατοι.

Τῷ 1854 ἀπέθανον μόνον κατὰ τὸ θέρος ἐν Ἀγγλίᾳ ἐκ Χολέρας 20,090 πρόσωπα. Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος προσεβλήθησαν ἐν Βάρνη οἱ σύμμαχοι στρατοὶ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Τουρκίας.

Τῷ 1854 ἐλυμαίνετο ἡ χολέρα τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν· ἐν Νεαπόλει μόνον ἀπέθανον 10,000 ἄτομα.

Τῷ 1858 ἀπέθανον ἐκ κιτρίνου πυρετοῦ ἐν Νέᾳ Ἀυρηλίᾳ 4845.

Τῷ 1865 καὶ 1866 ἡ χολέρα ἐλυμαίνετο τὴν Γαλλίαν, Ἰσπανίαν καὶ Ἰταλίαν.

Τῷ 1865 ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 11,000 θάνατοι ἐντὸς 6 ἐβδομάδων ἐκ χολέρας. Ἐξηπλώθη καὶ εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου ἐν γενεῇ.

Τῷ 1865 ἀπέθανον ἐν Κων/πόλει ἐκ χολέρας ὑπὲρ τὰς 50,000 ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἡ τρίτη ἐν Εὐρώπῃ χολερικὴ ἐπιδημία (1865) διήρκεσεν ἐπὶ δεκαετίαν.

Τῷ 1866 ἐφωσθή ἐν τοῖς λιμέσι τῆς νοτίου Ἀγγλίας ἡ καθαροὶ ἐνεκα τῆς χολέρας, διεθνὲς δὲ συνεκροτήθη συνέδριον ἐν Κων/πόλει πρὸς λήψιν ἀρμοδίων ἐτρων.